

[Forsvarsministeren.]

stærke sager indenfor vesten, går naturen over optugtelsen, når man har set sig gal på en eller anden, der er tilstede i værts-huset. I dette tilfælde var det værten, som havde gennemført den praksis, at når det kneb med penge for de værnepligtige, som kom i hans restaurant, tog han som midlertidig betaling imod fyldepenne, ure og slige ting. Da soldaterne ville betale deres gæld og til gengæld have deres ure, fyldepenne, og hvad de nu ellers havde overladt ham, tilbage, havde han ifølge den rapport, jeg har fået, indtaget det standpunkt, at det ikke var tilstrækkeligt, at de betalte deres gæld, de skulle betale et ekstrabeløb for at få deres værdigenstande tilbage. Det skabte en ulmende vrede, som den pågældende aften slog ud i lys lue. Soldaterne syntes, at inden de drog hjem til Danmark, skulle de have afgjort deres lille mellemværende med den restauratør, der behandlede dem sådan, og det gjorde de uheldigvis på den måde, at de slog alt inventaret i stykker, således at der, da de forlod restauranten, ikke mere var nogen restaurant.

Ifølge de oplysninger, der er tilgået mig, tror jeg at kunne sige, at denne episode ikke af den tyske befolkning tages som udtryk for, at de danske soldater i almindelighed har optrådt overfor den tyske befolkning på en måde, som den ikke kunne være tjent med. Man betragter den meget naturligt som et særligt mellemværende, de danske soldater havde med en restauratør i Itzehoe, hverken mere eller mindre, så jeg tror ikke, vi skal drage andre slutninger af denne begivenhed, end den med rimelighed giver grund til.

Ole Bjørn Kraft: Jeg har bedt om ordet for at gøre et par korte bemærkninger til de udtalelser, den højtærede forsvarsminister lige fremsatte, idet der ikke i det, der iøvrigt er fremkommet, er noget, der giver mig anledning til et svar.

Jeg vil gerne sige til den højtærede forsvarsminister, at selvom man er forsvarsminister, behøver man ikke altid at være i krigshumør. Der var virkelig ikke i det, jeg sagde, noget, der kunne give anledning til at tage så håndfast på tingene, som jeg syntes den højtærede forsvarsminister gjorde.

Det, jeg sagde med hensyn til spørgsmålet om at sende danske soldater udenfor Danmarks grænser, var sagt i relation til den situation, der eksisterer nu, idet det undertiden er blevet anført som argument imod at sende bl. a. de 1 500 mand til Itzehoe, at man ikke kan have danske soldater udenfor Danmarks grænse. Jeg har udtrykkeligt fremhævet, at der er den baggrund for alle vore aftaler, at disse soldater ikke skal anvendes til andet end forsvaret af Danmark, således at der ikke er tale om at sende dem steder hen, hvor de ikke under den ene eller den anden form deltager direkte i Danmarks forsvar, hvad jeg mener de gør i det øjeblik, de placeres som et standsningskommando ved Kielerkanalen. Hvordan forholdet vil udvikle sig i det øjeblik, den europæiske hær bliver til virkelighed, synes jeg det er vanskeligt at udtale sig om. Det er fuldstændig rigtigt, at man hele tiden har forudset, at i tilfælde af, at der blev placeret det fornødne antal divisioner ved vor sydgrænse, behøvede vi måske ikke mere at deltage i bevogtningen af denne, men jeg synes, at vi alle er bedst tjent med at lade dette spørgsmål stå åbent, til der foreligger virkelige kendsgerninger.

Jeg sagde ikke noget som helst om stationeringen, som behøvede at give den højtærede forsvarsminister anledning til at genoptage hele diskussionen. Det er virkelig mit håb, at vi inden altfor længe kan få lejlighed til at diskutere dette spørgsmål om flyvepladser, og hvad dertil hører, i en rolig og fuldstændig saglig atmosfære.

Arnth Jensen: Det ærede medlem hr. A. C. Normann syntes at være forundret over, at jeg ikke mente, det kunne være noget tab for den danske nation, men snarere en fordel at have tropper stationeret i Tyskland. Jeg vil imidlertid fastholde min udtalelse, idet jeg tror, at det både økonomisk og militært er en fordel. Såvidt jeg ved, koster det kun halvt så meget at udanne en soldat dernede som herhjemme, og uddannelsesforholdene er meget bedre dernede end her i landet. Hvis det ærede medlem undersøger forholdene for mandskabet, vil han også se, at der ingen steder gøres så meget for soldaterne i deres fritid,